

**Vesna
Pernarčič,
igralka**

Mama je moja skala

Pogumna
ženska, ki se je
po štiridesetem
odločila, da bo
rodila še enega
otroka, in skočila
v precej tvegano
obdobje mladih
mamic, ki zahteva
veliko energije.

Vesna je igralka, a ne le to. Niti ne bi želela staviti samo na to karto, ker se zaveda, kako trpijo ženske, ko zvezda utone. Tri otroke je rodila. Najmlajši ima dobri dve leti. Pomlajeno smo jo srečali ob Ljubljani, nedaleč od stanovanja, ki si ga je kupila na kredit in zanj odplačuje pol mesečne plače. Pa se ne pritožuje. Pobuda za srečanje je bila seveda aktualna predstava v **Prešernovem gledališču**, kjer Vesna ob **Borutu Veselku** igra naslovno vlogo Venere v krznu. Duhoviti in žgečkljivi, a daleč od banalnega so dialogi, ki si jih izmenjujeta Vesna kot Wanda z bičem v roki in Borut kot Thomas na kolenih. Med drugim. Sledimo njuni ljubezenski zgodbi, ki nagovarja naše lastne ljubezenske usode, odnose za štirimi stenami, kjer se pomerjamo v vlogah moči, namesto da bi enkrat že nehali tekrovati in bi nam ženskam moški tiho priznali vsaj enakopravnost, če že (pre)moči ne.

Tekst: **URŠKA KRIŠELJ GRUBAR**, foto: **MATEJA J. POTOČNIK**

Gledali smo jo na odru **Prešernovega gledališča** v Kranju, kjer igra žensko, ki ve, kaj hoče. Gospodarico svojega življenja, ki brez občutkov krivde vzame, kar misli, da ji pripada. »Naj pripadam moškemu, ki ga ne ljubim, le zato, ker sem ga nekoč ljubila? Ne, za nič se ne bom prikrajšala, ljubim tistega, ki mi ugaja, in osrečujem tistega, ki me ljubi,« pravi Wanda. Dražestna drama, polna nepričakovanih zasukov, z večnim vprašanjem kdo bo koga. Na koncu nekdo spet zmaga.

Venere so med nami, vendar nimajo družine. Govorili sva o ženskah po štiridesetem, ko otroci zrastejo in nas več toliko ne potrebujejo, o času, ko smo nekje na pol poti. Nekatere z uresničenimi cilji in željami, nekatere pa še čakajo, da se bo kar zgodilo. Polne frustracij in jezne. Tem Vesna svetuje, naj »skočijo« in si same ustvarijo življenje, kot si ga želijo, vendar naj, kot se govori tudi v predstavi, pazijo, kaj si želijo. »Je treba skočiti, ne pa jamrati,« je jasna, kadar ji kdo namigne, češ tebi je lahko, ko ves čas prejemaš le vidne vloge. Vendar jasno pove, da je, preden so jo angažirali drugi, kar sama angažirala sebe. Pri tem ji je močno pomagala njena primarna družina, oče je bil celo producent njenih predstav. »Oh, mami je pa moja skala.« Vedno jo podpira, zdaj, ko je najmlajši pri hiši, pa še posebej. Nanjo se od nekdaj lahko zanese, ne le enkrat iz hvaležnosti poudari, saj se zaveda, da bi se brez mamine pomoči morala marsičemu odreči. Ta občutek, da je nekako varna, če tvega, jo spremlja od malega. Oče je bil ta, ki jo je spodbujal, naj »skoči«, mama pa jo je, če je bilo tre-

ba, ujela in ji ni očitala, če se je pri padcu popraskala. Tako počne tudi sedaj, želene cilje uresničuje. To je po njenem tudi razlog, zakaj je, če odšteje faktor sreče in naključja, med tistimi, ki uspejo. Neuspešni čakajo, uspešni pa skačejo.

Kdo bo koga. Igra moči. Nismo še svobodne. Na kranjskem odru **Borut Veselko** igra vlogo Thomasa, moškega, ki je v razmerju s Stacy, zaročen, vendar se zdi, kot da v njunem odnosu nekaj manjka. Tisto nekaj potem nepričakovano nadomesti Wanda, na videz neizobražena seksapilka z žvečilko v ustih. Predrznica, ki ga počasi spravi na kolena in prevzame nadzor. Kdo

Avstrijec Leopold Von Sacher - Masoch je novelo Venera v krznu napisal že davnega leta 1870. »Opisoval je razmerje med dominantno žensko in šibkim, ponižanim in podrejenim moškim, kar je bilo za tiste čase nekonvencionalna in šokantna podoba moško-ženskega razmerja.«

je Wanda zares, ne izvem. »Karkoli obračamo vloge, smo na koncu ženske še vedno v podrejenem položaju,« se strinja Vesna. »Morale bi biti enakopravne, ampak ko otroku visi smrkelj iz nosa, kdo steče k njemu in ga obriše?«

Spet se vrneva na oder in Vesna pove, da se z Borutom zelo dobro razumeta na njem. »Nimava prav veliko priložnosti, da skupaj igrava.« Veselko, rahlo zaraščen za to vlogo, igra malo dolgočasnega intelektualca. Z dolgočasnega tudi v zvezi z zaročenko, ki pa je ne vidimo na odru, ampak se z

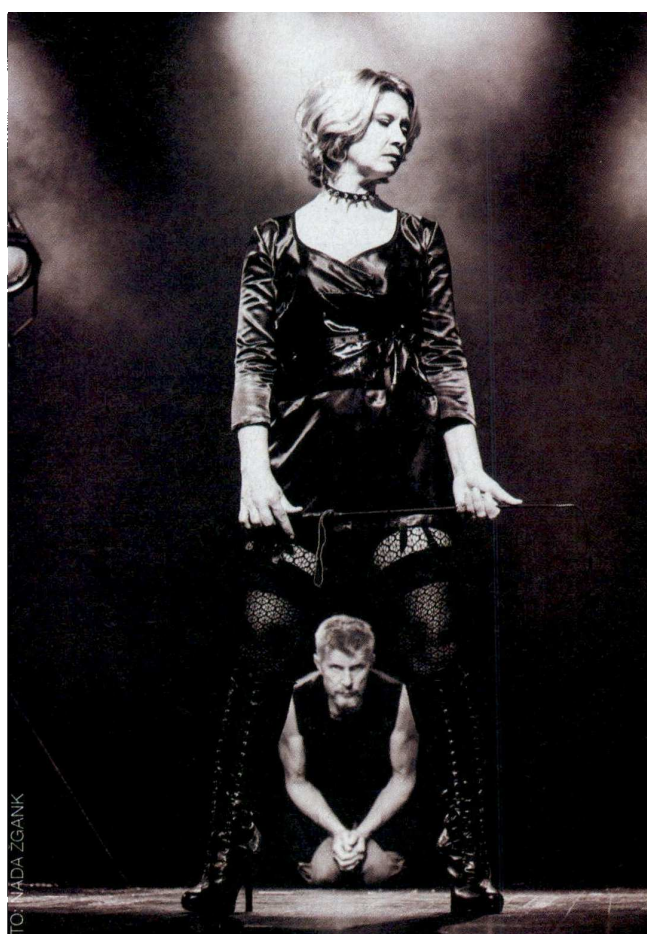
njo pogovarja prek telefona. Pritožuje se ji, kako so vse igralka, ki prihajajo k njemu na avdicijo, nesposobne, ampak potem pa pride ona. Ona, ki ga preseneti.

Jaz na odru nisem jaz. Koliko Wande je v Vesni, kadar ne stoji na odru, nas zanima, in ali je tako zelo sproščena v čipkastem spodnjem perilu tudi sicer? Si v zasebnem življenju zna vzeti, kar si želi? Se ji zdi, da doma živi enakopraven odnos s partnerjem? Ona je res igralka, igra se na odru. »Jaz na odru nisem jaz. Substitucija, so nas učili na akademiji, kaj bi bilo, če bi bilo?« Zasebno je raje kot v oprijeta seksapilna oblačila odeta v mehke, udobne tkanine. Pogumna žen-

ska, ki se je pri štiridesetih odločila, da bo rodila še enega otroka, in skočila v precej tvegano obdobje mladih mamic, ki zahteva veliko energije. »Prej sem imela že veliko časa zase, otroka me nista več potrebovala pri domačih nalogah, lahko sem se več posvečala sebi, zdaj pa me spet ni. Čakam na ta čas,« pripoveduje, kako si je po letošnjih družinskih počitnicah začela na počitnice še sama. Vsaj za tri dni. Nanje še vedno čaka. »Utrujena sem,« pravi, videti pa tega ni.

Od našega zadnjega srečanja se je pravzaprav vidno pomladila. Njena polt kar sije. In izvemo skrivnost. Ko so snemale TV-serijo Mame (druga sezona bo na sporedu konec oktobra), je ženska, ki je skrbela za njeno pričesko, opazila njeno kožo. Puberteta je pustila brazgotinice, sonce in leta pa neenakomeren ten. Rešitev niso bile kake posebne kozmetične storitve, niti ne kirurški posegi, ampak krema iz polžje slin. Poskusila je in že po dveh tednih bila presenečena. No, zdaj veste.

Za hipec se vrneva še k ženskam, ki se kot Wanda iz predstave ne odrečejo nobenemu užitku, vendar: »Med nami so ženske, ki zajemajo življenje z veliko žlico,

» Nekateri se lahko užitku prepustijo šele, ko so nemočni. Ko so zvezani, navsezadnje ne morejo storiti nič, da bi to preprečili, zato se sprostijo in uživajo. «

ki svoje nerazburkano družinsko življenje zamenjajo za razburljive romantične zvezce. So ženske, ki iz enega jarma skočijo v novega, prepričane, da bodo svobodnejše. So take, ki se ne odrekajo čutnim izkustvom, vendar moje zasebno življenje je že samo po sebi tako razburkano, da tega ne potrebujem.« Pa še pove, ne pravič: »Nikoli ne bi želela biti velika igralka, ženska, ki živi samo za gledališče in film. Ženska, ki bi se odrekla vsemu, samo da bi lahko igrala. Morda bi doživela kakšno predrzno čutno izkustvo več, vendar bi na koncu ostala sama.« ■